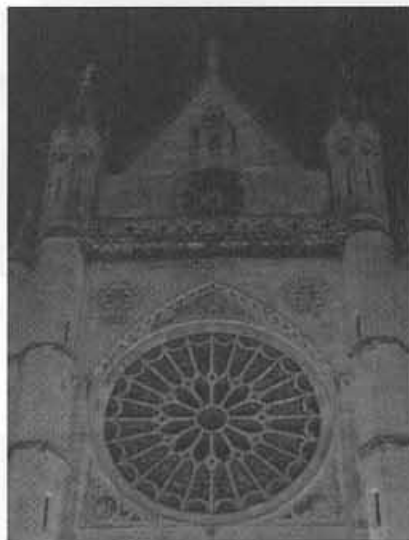

Una becadeta després de dinar

Rectes i més rectes

Rosassa de la Catedral de Lleó

nos. L'eixida de la capital és roïna i complicada. Està mal senyalitzada, i molts trams del camí passen per la carretera nacional, entre cotxes i camions. Un perill continu per als peregrins de peu i per als ciclistes. Avui l'avaria m'ha tocat a mi. S'ha trencat un suport de les alforges però, no cal dir, Pedro té solucions per a tot i, amb una brida de plàstic, ho soluciona. Perfecte!

A les 9.00 h, ens aturem a esmorzar en un bar de Villadangos del Páramo i, a les

10.41 h, arribem a Hospital de Órbigo, on encunyem la credencial a l'alberg San Miguel. Disparem unes quantes fotos i continuem el camí. Ja portem 35 km des de Lleó.

Són les 11.45 quan apleguem al riu i a les piscines naturals de San Justo de la Vega. Aprofitem l'ocasió per refrescar-nos al riu i descansar una estona. En agafar les bicis per moure, ens adonem que

Tico torna a tenir la roda de darrere reventada. Açò ja comença a ser sospitós. De ben segur que és culpa del fons de la llanta, perquè aquesta és la tercera vegada que reventa. Arranquem i, al cap d'un quilòmetre, es torna a desunflar. Segurament, en ficar la coberta amb l'ajuda de les palanques, devem haver punxat la cambra. Tornem a reparar la roda i, per fi, tornem a rodar. En aplegar a Astorga a les 12.45 h, el primer que fem és buscar una tenda de bicis per comprar fons de llanta i dues cambres. També disparem algunes fotos al Palau Episcopal (obra de Gaudí) i a la catedral i, sense més dilació, ens posem a buscar l'alberg que ens van recomanar; el qual és troba a la població de Murias de Rechivaldo, a uns 4 km. d'Astorga. L'alberg, que s'anomena Las Águedas, està molt bé, i també disposa d'un pati interior amb bones ombres per a descansar. L'etapa d'avui ha estat de transició. Tan sols hem fet 56 km. a una velocitat mitjana de 14,5 km/h i 3 hores i 54 minuts de pedaleig. Portem ja 519 km acumulats; per tant ens queden per fer només 250 km fins a Santiago, però que seran complicats.

Com hem arribat a les dues de la vesprada, som dels primers i açò ens permet triar llits i dutxar-nos amb tranquil·litat. Després, anem a dinar a un restaurant del poble. En acabar aprofitem el temps que tenim per fer la migdiada i descansar. Cap a les 17.30 h, una bonica melodia em desperta. Em vestisc i isc al pati interior de l'alberg per investigar d'on ve la melodia. Un xic amb un acordió i una xica amb un violí interpreten unes cançons folk. El joves són els encarregats de l'alberg, els quals també es dediquen professionalment a la música, i aquesta nit fan tabola a un poble en festes.

L'escenari és perfecte, l'indret fresquet i ombrejat i la música encantadora; què més volem? Més tard, abans de sopar, peguem un tomb pel xicotet poble de Murias de Rechivaldo. El poblet és bonic i està molt ben cuidat. Ens prenem una cervesa en un bar per fer fam i, a les 20.30 h. tornem a l'alberg a sopar. Després fem una mica de temps asseguts a la fresqueta del pati interior i, a les 22.30 h, ens n'anem a dormir. Demà l'etapa serà dura. Hem de muntar la Creu de Ferro.

(Continuarà al proper número de Tossal Gros)

Entrada pel pont d'Hospital d'Órbigo

Piscines naturals de San Justo de la Vega